

eritis. Studiosi acies, intenti, comordes, qui
 et tractabiles, docenti auscultantes, in fine
 re dei, ita dumtaxat et parentes vestros
 honore prosequimini, et vobismet ipsis
 laudem invenietis. Tu vero, Vilemann
 meorum familiarum custos fidelissime, noli
 de fatigari, aut tinguere. Proposita
 tibi est honestissima laboris materia,
 qua posthac in cumulum gloriae tuae redun-
 dabit. Invidere cunctis mihi (ait) coniecit
 et mordere clanculum: Ego non fleci pen-
 dere. Atque hoc ille in illiberalis animi stu-
 dio perpeti potuit. Quid vos liberalium
 artium magistri, nunc multo magis
 clancularis invidia morsu contemere,
 et bene faciendo superare decem? praeter
 fin si cogite. omnipotens
 ergo esse, quod ipso facti dies noctesq; ar-
 gem, sed jam pridem confirmat est Aug-
 ustinus, non ego hor fateris. Vale. 5. Idus
 Augusti 1577. Brema
 Dis salutem D. Cos. Laiken, Augustus
 D. Sen. (amp et pueris nostris) Johannes Molanus.

288/

Pax Christi. [An Unbenannt]

[= Mer. a. 7:
No. 298]

Quinto idus Augusti diligenter isthuc scripsi.
 sed tertio demum idus mea littera ad Con-
 edibz tabellario data fuerunt. opinore,
 as nunc tandem vobis redditus esse. Ho-
 noris iis adolescentes nostras ad obseq-
 uum docenti debitum, et ad diligentiam
 dispendi, quas res ultro in eis esse sitas
 extuistis. Cognovi cum voluptate.
 De more de aut loco nihil est, cur me,

furos, hoc tibi salua erant. Si per Deilez
 mentiam facultas dabitur aliquando discepta
 gregem colligendi, non potius quicquam col
 legarum excludi. At illi me hie quod per dum me
 fuit contagia super a. Co. Statimque accepit
 iustum pretium quod se censum mali la bonis
 et simul impetravit ius emancipandi, de nec
 revocatur. Eadem liberalitate in omnes illa,
 gistros usque sumq. De Ludovico quid mirum
 cum eum fecisset in alios schola nostra du
 minos, multo etiam fidelis institutus. Cum se
 vocit filij hominis, quam veram inveniet fide?
 Super in agrario anno. Hageris coierant
 pastores. Co. si tamen illo digni sunt nomine.
 Recitata est novae Saxoniae consensu formula.
 Dicto citius itum est in sententiam. Nemo re
 stitit corruptelis, nemo dedit gloriam Deo, et do
 mino nostro Jesu Christo, cui se uno omnes
 ore fideles ministros et dispensatores pro
 fitebantur. Item perfidiam: unum viris quin
 quagesimo, qui annis quindecim parvi illi
 gregis miles et aspernabilis custos fuit, post
 sua sententiam dicere acriora reclamavit
 neq. maledictia, aut ullis terraribus adigi
 potuit, ut peregrina dogmata subscribendo ap
 probaret. Is est Job. Monasteriensis, qui
 fuit olim Bisterfeldii pueris paedagogus, iun
 nis non ineleganter institutus, quem et tu
 nosti, n. Keller, non perdidisti, unum ille au
 ly pluvium, plus lucis habuit quam oculi duo
 de centum. Quid factum est? Dicto citius
 e Comitatu iussus facere, huius ad me venit
 eadem hora, qui nunc sese appellat Henricus
 Vossius, qui mihi tuas reddidit adolescens
 mihi ex regie dilectus. Utrumq. amplexus
 sum lacrimans pro gaudio, sed Henricus

multis diebus sese nobis dedit fruendum et ovis
tandem. Lictusque generosi vini plenus vasu-
lo veterem praecipuum honoravit. Tam gra-
tiam beneficium mirifice hunc moestum
senem refecit. Cum Johannes postridie
ante lucem profectus ad D. Decanum Collegii
Præm. (is erat in sua suburbano quingentis fan-
sibus passibus ab urbe) impetrari non longam
intercessionem, ut ei spatium concedatur satis
longum, iam maturis frugibus percipiendis
vitis, aquas, ovis, potius matrem vendendis
aliisq; rebus aut distrahendis aut convasan-
dis, quam posterit minori detrimento. Quod
quidem ille miser pro magna beneficia sua,
fuit. Alioqui fugaturus.
Excedit igitur hoc suo et parvum futuris prop-
... ingenuam veritatis confessionem:
Sed recte nunc sanam doctrinam fidei, ser-
vit tranquillam conscientiam, nulli nulla
opes, nulli thesauri possunt comparari. Ut
verè et merito hic exclames, Homo omni-
ni quid prestat? Stulto intelligens quid
intereat? ΑΛΛ' ο νέγιος ηγώ τόν Λιον αὐ-
τόν, ο δγαβδφερος τόν δαφόν ἐν τῷ πавου,
νά αὐτόν. Pestis ardorem hac Luna
fecit atrociorē, quā quidem nunc iudicij
circa septisimum. Nondum tamen attigit
quemquam meorum familiarium, Deo pro-
genitum domitium servorum suorum, cuius
nomen celebrare uia mecum, petentes ut i-
ram suam mitiget, nobisq; praedictum quod
felix faustumq; sit in hanc desertam pala-
stram optatum, reditum reddat. Fuit. Vidi
puerum nostrorum fœnata, malle
essent accuratè elaborata: sed faciunt
pro suis quisq; opibus sua mœnia. Non

satis observant quantitates Syllabarum, ne Niclas
 quidem, cuius me rei sciunt curiosissimum esse. Per-
 gent tamen omnes nervos dicerdere, ut me laudem
 affert in officinam fallentis. Tu fac bono magis
 tuo animo, ut istorum ignorantium hominum
 famelias ferendo transcendas. Contemptus est
 quod Plutarchum non vulgare est Philosophiae
 instrumentum. Die salutem parentibus Georgio
 Bremer, orans ut in rationes filii mittant, ubi
 commodum erit paucimias res. Nam haec cala-
 mitas praecuriam, quod ad manum erui, nisi jam
 penè universam assumpserit. Vale. Resalutant te,
 uxor, liberi, magister 13. Cal. Septembris. 1577.

Vos amans sincere
 Johannes Molang.

Pax Christi:

[An linbucant]

289/

[= Henr. a. 7.]

Nr. 299]

Venerande vir, et Doctor clarissime, dum
 exspecto argumentum scribendi, et interre,
 mionis quotidiana molestia manum inji-
 cit, ut ipse et usque scripturo: Vereor, ut vi-
 deat nimis diuturno silentio usum esse.
 Sed hanc amici culpam leviorum hoc facit,
 quod nuper ad paedagogum liberorum tuorum
 diligenter scripsi, quibus si fidelis monitor,
 ut abs se dum licet, quotidie multa discens.
 vicissim ipse in omni manere inpositi oneris
 intentum animum tanquam arcum habere.
 Quod ille quidem sedulo factus est, si patris ejus
 ingenium pernoctat. Equidem ad me quod attit,
 met, nihil est, quod malim intelligere: quam
 illum esse suis liberis, tuosque totius familiae quam
 accommodatissimum. Superioribus diebus
 sui sese appulit, diu multumque exoptata uxore
 M. Henrici Balburgii. Me miserum; quam
 horrenda sunt, quae narrat? in illa cele-